

[Justitsministeren]

Det kan endvidere nævnes, at Justitsministeriet vil fastsætte nærmere regler for politiets behandling af sager om meddelelse af polititilhold til personer, der forulemper andre ved f.eks. voldelig adfærd. Det er også besluttet at iværksætte forsøgsordninger i en række politikredse om et mere formaliseret samarbejde mellem politiet og de sociale myndigheder i tilholdssager, således at der kan tilbydes en aktiv og socialt orienteret bistand til begge parter i disse sager på et så tidligt tidspunkt som muligt.

De foreslåede regler bygger på en betænkning fra et udvalg, som jeg nedsatte i juni 1983 på baggrund af en henvendelse fra Ligestillingsrådet, Danske Kvinders Nationalråd og Dansk Kvindesamfund. Udvalget har haft viceretspræsident Marie-Louise Andreassen som formand og har i øvrigt bestået af repræsentanter for bl.a. politiet, anklagemyndigheden, domstolene, advokaterne og kvindeorganisationerne.

De nye bestemmelser og initiativer skal ses som et led i regeringens bestræbelser for at bekæmpe kriminaliteten og forbedre ofrenes stilling, således som det bl.a. er sket gennem de øgede muligheder for erstatning til ofre for voldsforbrydelser, som blev indført i 1985, og den i sommer ikrafttrådte lov om en udvidet adgang til varetægtsfængsling i grove voldssager.

Der er som bekendt almindelig enighed om, at det er vigtigt, at der skabes betryggende retsgarantier for lovovertræderne. Det er imidlertid efter min opfattelse mindst lige så vigtigt at fortsætte og forstærke bestræbelserne for at hjælpe ofrene, således som der lægges op til med dette lovforslag.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om produktansvar.
(Lovforslag nr. L 19).

Lovforslaget tager sigte på at gennemføre EF-direktivet om produktansvar til dansk ret.

Lovforslaget blev første gang fremsat med henblik på præsentation for Folketinget den 14. maj 1986 (Folketingstidende 1985-86 sp.

10859 ff. 1. behandling af lovforslaget er optrykt i Folketingstidende 1985-86 sp. 12173 ff). Samtidig blev lovforslaget sendt til høring.

På baggrund af høringssvarene blev der i forbindelse med genfremsættelsen af lovforslaget den 8. oktober 1986 foretaget en række mindre ændringer i lovforslaget samt i bemærkningerne. Der henvises til Folketingstidende 1986-87 sp. 102-104. 1. behandling er optrykt i Folketingstidende 1986-87 sp. 592 ff.

Siden fremsættelsen i oktober 1986 har Justitsministeriet modtaget information om, hvor langt de øvrige EF-lande er nået med hensyn til gennemførelsen af direktivet til national ret. Interessen har naturligt koncentreret sig om løsningen af de spørgsmål, hvor direktivet overlader medlemsstaterne en vis valgfrihed. Det drejer sig som bekendt om uforarbejdede landbrugsprodukter, fiskeriprodukter m.v., der ikke omfattes af direktivet, men hvor det overlades til landene at afgøre, hvorvidt disse produkter skal medtages. Endvidere er der ikke efter direktivet ansvar for udviklingsskader, men landene kan udvikle det objektive ansvar til også at omfatte disse skader. Endelig er producentens samlede ansvar for produktskade ubegrænset, men direktivet åbner mulighed for, at ansvaret i tilfælde af serieskader kan begrænses til 70 mill. ECU svarende til ca. 560 mill. kr.

Som eneste EF-land har England vedtaget en lov til gennemførelse af direktivet. Den engelske lov har ikke medtaget ansvar for landbrugsråvarer m.v. og udviklingsskader. Endvidere er muligheden for at begrænse ansvaret i forbindelse med serieskader ikke udnyttet.

I Holland er der fremsat lovforslag, der indeholder samme løsning på de tre valgfrie områder som dem, der er gennemført i England.

I Portugal og Vesttyskland er et forslag til gennemførelse af direktivet for tiden til høring. Forslagene indeholder ikke ansvar for udviklingsskader og landbrugsråvarer m.v. Derimod foreslås det i begge lande, at muligheden for at begrænse ansvaret i forbindelse med serieskader udnyttes.

Ud over disse fire lande skulle der ikke efter de oplysninger, jeg har modtaget, være taget politisk stilling til udformningen af reglerne til gennemførelse af direktivet i de øvrige EF-lande.

[Justitsministeren]

Heller ikke i de øvrige nordiske lande er der taget politisk stilling til udformningen af reglerne om produktansvar. Jeg har imidlertid under drøftelser med mine nordiske kolleger forstået, at man fra disse landes side lægger vægt på, at der bliver tale om en så bred harmonisering som muligt. Der er enighed mellem de pågældende lande om at forsøge at opnå enighed om en ensartet holdning til de væsentligste spørgsmål og om at tilstræbe, at lovene gennemføres nogenlunde samtidig i de nordiske lande.

Som jeg også anførte i min fremsættelsestale i oktober 1986, er jeg enig i behovet for bred harmonisering. Det er jo af væsentlig betydning for dansk industris konkurrenceevne, at produktansvarsreglerne udformes så ensartet som muligt i det område af verden, som vi navnlig driver handel med. Dette betyder helt klart, at vi nøje må følge, hvorledes produktansvarsreglerne udformes i de øvrige europæiske lande. Noget tyder dog på, at det danske lovforslag har fundet det beskyttelsesniveau, som de andre EF-lande må forventes at ville lægge sig på.

Lovforslaget er som bekendt fremsat to gange tidligere. Retsudvalget har derfor haft lejlighed til at foretage en foreløbig overvejelse af disse ret komplicerede erstatningsretlige regler. Som det fremgår af direktivet, skal medlemsstaterne have opfyldt direktivet inden den 30. juli 1988. Det vil derfor være nødvendigt, at Folketinget gennemfører lovgivningen i dette folketingsår.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de meget omfattende bemærkninger hertil, hvori der er redegjort for lovforslagets opbygning, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om visse forbrugeraftaler. (Gennemførelse af EF-direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted).

(Lovforslag nr. L 20).

Med dette lovforslag er det hensigten at gennemføre EF-direktivet om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted til dansk ret. Direktivet er ligesom produktansvarsdirektivet

og et direktiv om forbrugercredit eksempel på EFs forsøg på at harmonisere medlemsstaternes formueretlige regler for at styrke forbrugerbeskyttelsen. Dette kan føre til ganske komplicerede forhold, når reglerne skal gennemføres. Jeg synes, det er rimeligt at minde om dette forhold, når lovforslaget skal vurderes, og erindre, at da man skulle tage stilling til, om direktivforslaget kunne accepteres, var det et ønske fra forbrugerside, at man ikke fra dansk side skulle stille sig hindrende i vejen.

Gennemførelsen af direktivet vil kun på enkelte punkter nødvendiggøre en ændring af den danske lovgivning om dørsalg, idet denne i det væsentlige er i overensstemmelse med direktivets krav. Direktivet tillader, at Danmark opretholder det eksisterende forbud mod at rette henvendelse på forbrugers bopæl og lignende steder, når forbrugeren ikke selv har anmodet om dette. Kun i nogle få undtagelsestilfælde er en sådan uanmodet henvendelse tilladt, og det er navnlig her, at fortrydelsesretten – og dermed de foreslåede ændringer – vil kunne få praktisk betydning.

Derudover gælder fortrydelsesretten også for aftaler indgået andre steder end på forbrugers bopæl, f.eks. under de særligt arrangerede busudflugter (krosalg m.v.).

Efter den gældende dørsalgslov er der alene fortrydelsesret ved visse afgrænsede tjenesteydelser (de særlige løbende tjenesteydelser såsom abonnementskontrakter og lignende). Betydningen af den foreslåede lovændring er navnlig, at der i et vist omfang gennemføres fortrydelsesret for andre tjenesteydelser end dem, der allerede i dag er reguleret i dørsalgsloven.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hermed tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om forbud mod våbentransporter.

(Lovforslag nr. L 21).

Den 19. maj 1987 vedtog Folketinget efter forslag fra Socialdemokratiet et beslutningsforslag, som pålægger regeringen at fremsætte forslag til lov om forbud mod våbentransporter.